

Jednotě prokázanou, odebrali se hosté s četnými členy pražské Jednoty do restaurantu »Savarin«, kde v družném rozhovoru zůstali až do pozdních hodin.

V neděli, dne 26. února dopoledne, byli hosté přijati na Staroměstské radnici primátorem hlavního města Prahy Drem B a x o u, jenž srdečnými slovy je uvítal, zdůrazňuje, že rád vidí hosty ze Slovenska, neboť vzájemné poznávání přispívá k lepšímu vzájemnému porozumění. V závěru svého proslovu přál hostům, aby se v Praze cítili jako doma. Když byl za lřejivá slova páně primátorova předseda Dr. F a j n o r jménem hostů poděkoval, pozval je p. primátor k bratrskému přípitku vína. Recepce na Staroměstské radnici byli přítomni zejména I. náměstek primátorův Dr. Š t ů l a, místní starosta Prahy I.—VII. inž. R o t n á g l, z členů ústředního zastupitelstva hlavního města Prahy Dr. D u š e k, Dr. E. E c k s t e i n, prof. Dr. K a p r a s, M a r t i n e c, Dr. R ů ž i č k a, mag. vrchní radové S o b o t k a a S t e h l í k - Č e n k o v, jakož i jiné význačné osobnosti. Po prohlídce památek v starobylé radnici odjeli hosté s provázejícími je členy Pražské jednoty na Hrad, kde byli očekáváni odb. radou Dr. S v o b o d o u z kanceláře presidenta republiky. Zvláštní průvodce provedl hosty význačnějšími částmi starého i nového Hradu.

Odpoledne o 16. hodině rozloučilo se pak ředitelstvo Právnícké jednoty pražské s odjíždějícími milými hosty, dámmami a pány, na Masarykově nádraží a tím zakončen zájezd sesterské Právnícké jednoty na Slovensku, který zanechá v mysli účastníků milou vzpomínku a jistě nezůstane bez ohlasu pro další styk a práci obou Jednot.

Dr. Bohumil K a č e r a, t. č. II. jednatel.

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

Nepřipustnost pořadu práva pro žalobu, již se domáhá soused proti obci podle § 364 obč. z. zákazu používání obecního statku k pořádání produkcí zábavních podniků (houpaček, lodiček, kolotočů atd.).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, jímž byla žaloba pro nepřipustnost pořadu práva odmítnuta.

O d ů v o d n ě n í: Žalobci, odvolávající se na předpis § 364 obč. zák., domáhají se rozsudku, jimž se žalované obci zakazuje, aby neužívala pozemku v žalobě blíže označeného za místo pro veřejné radovánky, zejména pro kolotoče a jiné hřmotící zábavné podniky, které podle místních poměrů přesahují obvyklou míru a podstatně obmezují žalobce v místně obvyklém používání jejich sousední vily. Jde tu tedy o žalobu na zákaz t. zv. nepřímých zásahů do vlastnického práva podle § 364 obč. zák.

První soud, zjistiv na námitku žalované obce, že zmíněný pozemek jest obecním statkem, odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva (a také pro věcnou nepřislusnost) již proto, že obec neužívá pozemku jako soukromý vlastník, nýbrž jako orgán veřejného práva. Nezjišťoval již další námitky žalované obce, že povolení k zábavním podnikům neuděluje ona, nýbrž policejní komisariát. Rekursní soud však pokládá žalobní nárok za nárok soukromoprávní po rozumu § 364 obč. zák., zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva (i věcné nepřislusnosti) a nařídil, aby první soud ve věci jednal a rozhodl.

S názorem rekursního soudu nelze souhlasiti. Nerozhoduje tu zevní nátěr uplatněného nároku, nýbrž pravá jeho podstata a dlužno zkoumati, zdali právní poměr, z něhož jest žalobní nárok vyvozován, jest povaly soukromoprávní či veřejnoprávní. V tomto případě jest pořad práva vyloučen ze dvojího důvodu: jednak proto, že jde o veřejný statek, jednak proto, že povolení k pořádání zábavních podniků zmíněného druhu uděluje s p r á v n í úřad (lhostejno, který).

T. zv. právo sousedské podle § 364 obč. zák. má na mysli jen s o u k r o m o p r á v n í výkon práva vlastnického na pozemku způsobem v tomto paragrafu naznačeným, neboť občanský zákon upravuje podle § 1 soukromá práva a povinnosti státních občanů mezi sebou. Jest tedy zkoumati, zda obec vykonává právo vlastnické na zmíněném pozemku způsobem soukromoprávním. Obecní majetek jest buď obecním jměním, nebo obecním statkem. Rozdíl mezi obojím záleží v určení, jakého se dostalo obecnímu majetku příslušnými orgány. Slouží-li tento podle svého určení k tomu, aby ho obec užívala pro svůj užitek, jako každý jiný soukromý vlastník, pak jde o obecní j m ě n í a platí o něm předpis § 290 obč. zák. Slouží-li však k tomu, aby ho užívala buďsi obec nebo všichni členové obce, nebo určité třídy občanstva z důvodu své příslusnosti k obci, pak jde o obecní s t a t e k. Nezáleží tedy na tom, nač žalobci v rekursu důraz kladli, že obojí druh majetku jest vlastnictvím obce (§ 288 obč. zák.). Užívání obecního statku a nakládání jím ať

již obcí, jako právním subjektem, nebo občanstvem, nebo určitými třídami občanstva z důvodu veřejnoprávního vztahu k obci, neřídí se právem soukromým, nýbrž právem veřejným, při kterém obec nevystupuje jako soukromý vlastník, nýbrž jako vrchnost, a to i tehdy, když propůjčuje nemovitost k provozování veřejných produkcí a vybírá za to zvláštní poplatky buď z místa, nebo ze zábavních podniků, které plynou do obecní pokladny. Sem náleží na př. dávky z místa nebo ze zábav pořádaných na otevřených prostranstvích, na př. z kolotočů, lodiček, houpaček a pod. (srv. k tomu §§ 28 a 37 zák. ze dne 12. srpna 1921 čís. 329 Sb. z. a n. a »Pravidla o vybírání obecní dávky ze zábav« podle vlád. nař. ze dne 27. dubna 1922, čís. 143 Sb. z. a n.).

Ale pořad práva jest vyloučen také proto, že k veřejným produkcím kočovně provozovaným udělují povolení úřady správní (dekret dvor. kanceláře ze dne 6. ledna 1836 čís. 5 sb. z. pol. a výnos ministerstva vnitra ze dne 9. října 1883 čís. 223), takže odpomoci proti obtěžování sousedstva produkcemi tohoto druhu možno se domáhati zase jen cestou správní, nikoli pořadem práva podle § 364 obč. zák.

Výrok prvního soudu, pokud odmítl žalobu také pro věcnou nepříslušnost, nebyl ovšem správný, ale byl neškodný, neboť je-li pořad práva vůbec vyloučen, jest otázka věcné příslušnosti soudů bezpředmětnou.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 2. února 1928,
č. j. R I 53/28. Václav Cícha.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Dr. Karel Skála: **Nekalá soutěž.** V literárních zprávách časopisu »Právník« ze dne 15. ledna 1928 byla uveřejněna z péra »—ř« kritika mého díla »Nekalá soutěž«. Kritiku tu pokládám místy za nesprávnou a prosím proto, aby mi bylo dovoleno na ni stručně reagovati.

I. Pan kritik, jak se zdá, neporozuměl dobře významu věty na str. 19, kterou arci necituje přesně. Pravím tam: »Ježto pak podle mezinárodních zásad má v příčině stíhání cizinců (t. j. pro nekalou soutěž) platiti právo toho kterého cizího státu .... atd.« Věta tato je správná, jak se pan kritik mohl snadno poučiti ze str. 147—252 mého díla. Je přec jisto, že na př. náš obchodník, jenž se v Německu dopustí nekalé soutěže, je vystaven nebezpečí, že bude v Německu stíhán podle tamního zákona proti nekalé soutěži. To není přec nijak v odporu se zá-